

پروسه انتقال مسؤلیت های امنیتی و تأثیرات آن بر حمایت و نظارت از حقوق بشر

داکتر سیماسمر طی سفری چهار روزه به ولایت بامیان در جمع فعالین مدنی و رسانه ای، به برخی نگرانی های کمیسیون مستقل حقوق بشر درباره تأثیرات پروسه انتقال مسؤلیت های امنیتی و پروسه صلح که بر مأموریت این نهاد دارد اشاره کرد.

وی سخنان خویش را در چهار محور پروسه انتقال مسؤلیت های امنیتی، همکاری های دراز مدت جامعه بین المللی، همکاری های منطوقی بعد از انتقال و پروسه آشتی ملی ایراد نمود.

پروسه انتقال و توجه به حکومتداری خوب و حاکمیت قانون:

وی در این زمینه گفت در پروسه انتقال مسؤلیت های امنیتی در کنار توجه به بخش نظامی نباید از توجه به مسایل دیگر مانند حکومتداری خوب، حاکمیت قانون، اصلاح ارگانهای دولتی به شمول نهادهای عدلی و قضایی، نقش زنان، انکشاف اقتصادی و تقویه ظرفیت انسانی به ویژه توجه به تعلیم و تربیه با کیفیت غافل بود.

نقش زنان:

وی توجه به نقش زنان را در این مقطع بنیادی دانست و گفت بطور مثال اگر نقش زنان در پلیس بویژه مشارکت آنان در عملیات های کشفی توجه نگردد، ممکن است مشکلات و جنجال هایی به وجود آید.

داکتر سمر از جامعه جهانی نیز خواست که در مرحله انتقال مسؤلیت امنیتی و بعد از آن نباید افغانستان را به فراموشی بسپارد و افزود بسیاری از مردم افغانستان به خدمات اجتماعی ابتدایی دسترسی ندارند و ما نیازمند کمک های جهانی هستیم.

وی افزود: ارتقای ظرفیت نیروی انسانی به شمول زنان مسئله دیگری است که باید جامعه جهانی آنرا جدی بگیرد.

همکاری های جامعه بین المللی:

رئیس کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان از جامعه جهانی خواست که پروژه های انکشافی را بصورت عادلانه و مطابق خواست مردم افغانستان تطبیق نمایند و افزود بطور مثال در ولایت بامیان فقط چند کیلومتر آنهم در مرکز سرک قیر وجود دارد، حال آنکه در برخی ولایت دیگر که امنیت خوبی هم ندارد حتی ولسوالی های آن دارای سرک قیر می باشد، ما می گوئیم این کار خوب است اما باید متوازن باشد.

وی با توجه به موقعیت جغرافیایی افغانستان و خشکسالی های اخیر خواهان ادامه کمک های بشر دوستانه نهاد های بین المللی گردید.

همکاری های بین المللی:

داکتر سیماسمر در بخش دیگر سخنان خود موفقیت پروسه انتقال مسؤلیت های امنیتی و پروسه صلح را وابسته به همکاری های منطقه ای دانست و از جامعه جهانی خواست که نسبت به آسیب پذیر بودن افغانستان از ناحیه کشورهای همسایه توجه کند. وی در این زمینه خواهان فشار متحدانه جامعه بین المللی بر همسایگان افغانستان شد و پیشنهاد نمود برای نابودی بسترهای رشد افراط گری و لانه گزینی تروریستان در آن کشورها نیز باید احترام به موازین حقوق بشر و حاکمیت قانون و تقویه ارزشهای دموکراتیک از سوی جامعه بین المللی جدی گرفته شود.

داکتر سمر از فعالین جامعه مدنی خواست ضمن ارتقای ظرفیت خویش، مسئولیت فردی و شهروندی خود را جدی گرفته و فعالیت های خویش را داوطلبانه انجام دهند، از حکومت انتقاد سالم نمایند و در سیاستگذاری ها خود را شریک سازند.

پروسه ادغام مجدد و آشتی ملی:

پروسه صلح یا آشتی ملی آخرین موضوعی بود که رئیس کمیسیون مستقل حقوق بشر نگرانی خویش را در این رابطه ابراز داشت وی گفت این پروسه برای ما هنوز بسیار گنگ است و افزود پروسه ای که شفاف نباشد، مردم مشارکت نداشته باشد ما نمی توانیم در ادغام یا آشتی مجدد موفق باشیم.

وی با تأکید گفت: ما از هر پروسه صلح به شرطی پشتیبانی می کنیم که "اولاً" شفاف بوده، "ثانیاً" حقوق بشر و عدالت را در نظر گرفته شده باشد و "ثالثاً" اشتراک و پشتیبانی مردم در آن موجود باشد.

رئیس کمیسیون مستقل حقوق بشر گفت: نیاز مردم این است که بدانند این پروسه با کدام مکانیزم در کدام سطح و چی رقم پیش می رود، آیا این پروسه بر اساس رشوت و باج دهی پیش می رود؟ یا دعوت از آنها به عنوان شهروند و اشتراک در پروسه دموکراتیک و حداقل معذرت خواهی از جنایات انجام شده.

وی در پایان خاطر نشان ساخت که تاریخ اخیر افغانستان نشان داده است که اگر پاسخگویی و عدالت نباشد، صلح دوامدار نخواهد بود، صلح زمانی دوامدار است که مردم از هر نگاه احساس امنیت کند و امنیت واقعی زمانی تأمین می شود که پاسخگویی و عدالت در آن باشد.

محمد ظاهر نظری،

مسئول مطبوعات دفتر ساحوی کمیسیون مستقل حقوق بشر در بامیان؛

سوم اسد ۱۳۹۰